

Φαρμάκων δὲ, σιὰ τὸ ἐλάττων εἶ) οὐσιὰ τῆς Α At vbi ederimus, odor ciborum grauem illam olientiam offuscat, vt maior minorem calor enim ciborum calorem præcedentem illum exuperat, ita vt nihil affici possit. 8 Cur alia omnium maximè partium nostri corporis malè olen? Vtrum quod omnium minimè respirare possunt: malus autem odor locis huiusmodi contrahi maximè solet, quoniam putredine quiete interioris qualitatis consistit. Β As ideo quod immobiles, inexcitatæque habentur. 9 Car homines, qui virus redolent hirci, fædius oleant, cum se odorificè vnguentarint? An hoc in multis accidere solet, velut cum acido dulce commixtum est, dulcior totum exultat: tu etiam omnes, postquam sudarunt, grauius olen: vnguentum autem conciliaciendi vim habet, itaque sudorem potest prouocare.

10 Cur hominum incuruorum, gibborumque halitus grauior, ac fædior est? An quod locus pulmoni accommodatus, conclusus, deflexisque à sua proceritate est: itaque spiritum transmittere expeditè nequit, sed evenit vt vapor, ac spiritus amplius interclusus putrescat. 11 Cur vnguentorum magna pars sudori permista malè olet, aliqua verò suauior redditur, aut nihil deteriore? An quæ motu tractuque commutari solent, hæc deteriora redundunt: quæ autem eadem persistere possunt, hæc suauius redolent. At sunt, quæ resistere queunt, quomodo etiam florum, quibus odores conficimus, alij contusi, vel concalfacti, vel exiccati exolescent, vt viola albæ: alij sibi similes, vt rosa. Et vnguentorum igitur, quæ ex floribus huiusmodi sunt, commutari vti que possunt: quæ non sunt, nequeunt: vnde rosaceum commutari minimè nouimus. Et quidem quod sudores fædios olen, eò grauius vnguentum quoque redolere videtur, quoniam rei sibi contraria se permisceat: vt mel cum sale non magis, sed minus dulce sentimus. 12 Cur omnia plenius olen, cum mouentur? An quod aera implent, itaque odor citius ad sensum reducitur.

*Forum qua ad regionum habitus pertinent,
Sectio decima quarta, cuius qua-
stiones 16.*

Δ Ια πέρι θερμότερος τὰ ἔδη καὶ τὰς ὄψεις, οἱ ἐν ταῖς ἵπποις οὔτε, οἱ ψύχεις, οἱ καύματος; ή διὰ τὸ ἀντί; ή γὰρ ἀερίσιν κραυγὴν τῇ διαιροίσα συμφέρει· εἴ δὲ ἵπποις λαλεῖσθωσιν καὶ ἀσπερ τὸ σῶμα διαερίσουσι οὐτοις καὶ τῷ τῆς διαιροίσας κράσιν. Β Διὰ τὸν Πόντον δὲ σῖτος ἐσθεῖται ἐν τῷ ψύχει,

poris, ita etiam mentis temperamentū peruerterū. 2 Cur frumentū in Ponto frigor

F C Ur effebris & moribus, & aspectibus sunt, qui in nimio vel astu, vel frigore colunt? An eadem causa est. Optima enim temperies non corpori solum, verum etiam intelligentiæ hominis prodest. Excessus autem omnes dimouent, & vt cor-